

DET Å TA LIVET AV ANDRE OG DET Å LAGE KRIG I ADELSKAPET

Om den avledne Ari Behn kan sies han ikke tilhører dette selskap og som det enda ikke er fra Guds Trone i Det Høyeste Talt om og derfor ikke nedtegnet - fordi det er ikke bevist enda for Historien fordi Historien ikke har ristet av seg morgenen enda og alle tingene de enn må gjøre! Ja det sagtes herfra: Om hva enn må gjøre! For tenk hvor skammelig det enn må være å si deg såkalt: enn sålenge. Det å si det: Enn så lenge - som for alle andre er tre ord men som for henne han er Gift med er kun to ord og kun de to ord som man ser er fordi hun ville ikke ha ham. I det egentlige som han sa. Og det var ment som en slagsens retur til henne og for å si noe ut til folket fordi han ikke likte det å få et Ja til å Gifte seg med selveste Prinsessen i livet sitt og så ville hun ikke elske ham og ville holde seg for seg selv fordi hun ville ikke ha ham selv om de var Gift og hadde Giftet seg. Derfor sa han ordene: -Enn sålenge til henne og til resten av befolkningen -Enn sålenge det varer. Det betyr de ordene og det han sier der egentlig. Men det er hørt et kort sekund de to og de tre ordene betyr noe annet. De betyr fort noe annet som de betyr med vinden et sted og hvor ingen sier noe om det de betyr og ingen vet og ingen vet noe mer om det de betyr for de forsvant for ørene og vinden bar dem opp til Himlenes Rike et annet sted enn et annet sted og et helt annet sted enn et annet sted er Himlenes Rike man kommer til om man gjør det Jesus Sier alle må gjøre og det står det også om i Bibelen og i Den Hellige Skrift et sted. Og fordi Ari Behn sa det og fordi han i det hele tatt bemerket noe som var han misfornøyd gjorde de fire av kongefamiliens overhoder vel utvalgt for anledningen å dømme ham til et dårlig selskap med skitne ryddegutter og rabagaster som nok fungerte som den «ryddehjelpen» som hverken kom frem eller hjem og hvor ingen vil være men hvor man låses til å være hvis man kommer dit og vil være med -men bare fordi man må og ikke fordi man ønsker det selv- fordi man må og fordi man låses til den første man kjenner og de gjør sitt for å såkalt få det til seg og som det nok ikke heter noen steder og selv om man sier man ikke gjorde det man gjorde selv om man nok gjorde det man gjorde og selv om man gjorde det man gjorde og gjorde det man gjorde med den man gjorde det man gjorde noe med. Og det var vel bra for det å gjøre det de gjorde var vel egentlig det de gjorde. De gjorde ikke noe de ikke gjorde. Og hva Ari Behn angår var det bare det at måtte man gå så måtte man gå og det er nok ikke som er det den andre må gå om den ene av de to må gå og den ene ikke er deg selv - og så står det ikke mer. Ari Behn likte ikke det han måtte gjøre for kongen i Norge. Og det er nok ingen tvil om at føler man seg uggen og uvel og må ta ekstra hardt i og man ikke merker hvem det er til men må holde den ene for seg selv er nok alle andre i veien. Det føles ikke riktig. Og man må vel være ekstra tøff og sterk og viktig og enda mer enn viktig og det legger man seg og så er nå engang det og det er det nok egentlig en grunn til. Og da kan man ikke bare holde opp med det man må holde opp med med mindre man tar i et tak for seg selv hver og enkelt sagt og ganske enkelt holder opp! Det Ari Behn nok ville si var nok at livet han måtte leve i bakgrunnen og med helt andre kvinner enn kvinnen han Giftet seg med og tilvist fra de kongelige rundt ham som «noe fint» å holde på med og noe han fra folket kunne for seg selv. Nå er det slik at man egentlig ikke gjør bare for seg selv det Ari Behn

måtte gjøre og det var Ari Behn underlagt taushetsplikt om det han måtte gjøre selv på fritiden det var andre involvert i og det avstedkom resultatet for å si det sann. Og på den måten er ikke mennesket fra Guds Hånd Skapt som at skulle mennesket måtte gå fra den ene til den andre og fra den ene til den andre og fra den ene til den andre og ikke finne et eneste sted å være med noen Ari Behn egentlig var glad i. Og det å Gifte seg gjør man ikke fordi man må og ikke skulle man gjort at «slike som Ari Behn» ikke skulle ha noe usnakk med en i den familien han kom til som skulle man der bestemme mot Guds Skaperverk det Guds Skaperverk ikke er til for og ruinere den interne helsetilstand og selvbildet man også sliter med i ryddehjelpguttene rekker og ikke tør si fra om til legene heller. Det påfører man ikke et menneske å måtte leve som. Mishag over alle er ikke det samme som avstand fra den ene. Det Ari Behn måtte gjøre var å såkalt ta seg flere «medhustruer» og det het vel å «ha «medhustruer» i såkalt riktig rekkefølge» og det er merkelig at ikke det er hørt at noen ved navnet -Sonja- nok har fremholdt at Oskar Braathen er en norsk forfatter alle husker men boken Ulvehiet om Gråbeinsgårdene er samfunnskritikk av tilstander i samfunnet forfatteren Oskar Braathen kritiserer og boken om Gråbeinsgårdene er ment som kritikk og det er ikke noen såkalt Loven om hvorledes man i befolkningen under kongehuset i Norge egentlig skal bo uten at noen sier noe om det fra kongehusets overhoder. Den som heter -Sonja- fremdeles var nok ikke noen medhustru. For det var hun ikke. De har ikke sagt noe derfra om ryddeguttene rolle som eget selskap før den 2. verdenskrig og tiden før med hardt arbeid og nød og kravet om «besøket som skulle hjelpe dem» er nok ikke bare å si er noe man ikke snakket om og tie stille med. Det å vende seg bort fra «han som «snudde biffen» og ville til besøket som skulle hjelpe ham med å snu» - før han stakk av er det man husker blant Jøssingene som det de såkalte ryddeguttene og rabagastene fra det selskapet gjorde før det viste seg at han som snudde biffen bodde i Tyskland og var fører for Folket som de sa det der. Og «de var jo så systematiske» sa hun vel ikke enda fordi det var nok ikke slik at besøk fra dem skulle sikre mangelen på biff til ikke å eksistere lenger. Det var biffen de skulle vende de som kom på besøk og «de skulle bare vende den og ikke spise den» for «de var da folk» sa nok ikke de som syntes det besøket hadde noe for seg der i bakgrunnen. Det måtte de sikkert. Det var da det. Det var det som de sa de som ingenting selv hadde da. Og så sa de nok: Og må man gå den andre veien og den veien man måtte gå for én og hver enkelt som det het i gamle dager hvis det nå engang kom besøk - og snudde biffen - som de alle gjorde - og det kom besøk - og ingen overlevde den 2. verdenskrig som det kom utav det. Og veien frem. Den går man likevel hjem. Det sa man. Og det mente man. Men var det riktig? Er det egentlig riktig med denslags. -Det var ikke det vel? Og hun var vel ekstra blid den dagen. Eller falleferdig. Som hun sa. Og det lo man godt av. Og hun også. Men som solen skinner. Det ville vel vært fint. Det kanskje blir lite sol. Det blir ikke det. Det bestemmer vel noen som heter vi tror vel Kronprins Haakon Magnus det? Det nytter ikke å fordømme land og folk til å måtte bli med i Den Fordømrade Krigen som vedkommende sier bare fordi barn blir så hardt straffet derhjemme på Slottet og på Skaugum derhjemme hos de som etter det som står i Grunnloven er øverst i Det Norske Samfunnet og dertil at ingen vet om det! Det er det bare de som er straffet som vet om! Og hva er poenget med det? Det er først fordi hjemme hos dere og hvor dere bor og der hvor ikke de andre bor selv om farge smak og

lukt og av og til møblementet kan ligne andre steder og ligne skogen hvor man ikke egentlig bor selv om det er grønne tapeter og man skremmes lett av de som er der og som ikke er dere og som lever i den mest hatefulle familien undertegnede har hørt om er det enighet om å oppdra barn de er foreldre til i familien deres etter en oppskrift på barneoppdragelse fra ~~Waffen~~ SS i Tyskland og i *-Germanica-* som de sa i gamle dager når de mente virkelig Tyskland under Wagner-tiden og før den andre verdenskrigen begynte - og den første også. Men det snakker vi ikke om. Det sies det der da. Det syntes hun som heter *-Sonja-* godt om. Og gav tilslaget til å oppdra barna slik før de sammen Giftet seg i Oslo Domkirke i Det Herrens År 1968 e. Kr. Det var barneoppdragelse for barn fra slottet Berghoven i Syd-Tyskland som skulle være så passende. Det som ikke har vært passende i sammenheng med kongefamilien på Skaugum var det å føre tale om den 1. verdenskrig. Det var vedrørende den 1. verdenskrig at man nok egentlig syntes det var ganske flaut blant adelskapet å høre fortalt om skuddene i Sarajevo fordi adelskapet ble oppdaget i å sette igang den 1. verdenskrig på den måten. De hadde tenkt seg en noe annen start. Men man kunne sikkert si det som sikkert at Norge var ikke med i den 1. verdenskrig fordi Norge var ikke med i den. Det er vel bra tenkte den brave Borger av Norge Birger Schlieffenstein som det heter mange steder men det sier de ikke noe om hva rolle det spiller å ha en sånn i huset man her trekker seg tilbake fra. Men i virkeligheten var de også veldig skamfulle over den 1. verdenskrig og overfor adelskapet i Europa og deres slektninger som hadde såkalt hver sine folk som såkalt var med og slektningene i Norge var veldig flaue fordi Norge ikke var med og tjente til nasjonens interesser som var det Nasjonens interesse var for dem og det hadde man bare å stille opp på og for å kjempe deres kriger som de stilte opp for dem! De i folket altså - som de som var der fra adelskapet i Europa og til Norge - stilte opp for dem i folket som de mente bare var der for å kjempe dem. Da er vel vi Nordmenn lykkelige som får lov såkalt til å kjempe i en krig man såkalt finner passende såkalt. Og det skal vi liksom ha i huset! Borgerlig overklasse var det vel. Med hvilken rett til fri eiendom fra hvem? Det var «de over» de var så redde for de allesammen for hvis ikke kom de fra Europa og ville reise her i landet. Det var det som ble betegnet som «de i etasjen over» etter den 2. verdenskrig og det var jo greit å kalle det noe annet enn noe som fonetisk kunne betegnes som «Die Ober». Og det mentes først å reise til strid og krig med det Nasjonene kjempet for mente de. Så det ble bare å reise. Det rent geografisk også. Det å oppdra barn i det «slottlige» landskapet der førte til å holde de to barna borte fra skolen hvor de gikk på Smestad skole. De måtte nok heller bare få karakterer de som alle andre som de to foreldrene sa det og mente rektor og lærerne ved Smestad skole likegjærne kunne skrive karakterene i karakterboken til de to elevene uten det samme grunnlaget som de andre elevene og hvis ikke var det kanskje huset til lærerne på lærerværelset og rektor på Smestad skole «måtte brenne i Helvete» eller noe sånt. Eller huset brenner i virkeligheten som var dét noen vits i å måtte ha i garasjen som en såkalt nødvendighetstrussel. Men det var kanskje nødvendig for kongefamiliens medlemmer med såkalt karaktér hjemmefra som de mener man får hvis man kaster barna sine ned en trapp på tolv meter og med tredve graders vinkel begge to og den ene to ganger og den andre én gang om dagen. Og hver dag før klokken åtte og før klokken seksten null null som man sa om det var dem det handlet om. Og tre slag med pisken etter de stod opp og før de gikk i seng var det tre slag til og

derfra var det bare ørefiker og slag og spark både systematisk og i tilfeldig mønster og når som helst foreldrene fant på det som «noe de gjorde» og brukte tiden til og «som avslapning» som de sa og av og til traff de virkelig hardt og med vilje da også og det kalte de to «foreldrene» å «spenne virkelig til» og «det måtte man ha noen ganger om dagen» syntes de. Det vanket også Spanskrøret på mange måter og til forskjellige tidspunkter og de to barna ble slått med stokk på skinnleggene fra de var fire år gamle og med det som heter knortekjepp. Det er gjennomgående bare slag og bank og ris og hardhendte avstraffelser hver eneste dag og «til hvert et mulig tidspunkt» «en og hver enkelt» av dem aldri visste når var og det foregikk gjentatt hele tiden i et hjem med en gjennomtrengende uhyggelig taushet som senket seg over de som var der og med barneskrikene som varte og varte og fortsatte etter «hver gang noen var inne» og var et redselsfullt Helvete for de to kongebarna med den etterfølgende døde tausheten som omsluttet alle rommene og alle som var der og det som Skjedde der gjentok seg alltid og hver gang og fortsatte opp i voksen alder for begge de to kongebarna. Opp gjennom årene er det beskrevet som sitert om det man husker som fra det som «ordlig opptrådte» rundt i folket og var det som gikk igjen fra det de fleste Nordmenn kjenner igjen som kongefamilien i Norge. Det var det noen visste om men ikke alle og var det som ikke var så fint. Det var det noen visste men som ikke alle visste for de som var over femti år gamle og såkalt nok visste men det ingen visste og som de sa var Privat var egentlig oppdragelse med en oppskrift fra slottet Berghoven i Tyskland og hvor den oppdragelsen var med et tillegg fra 1938 det man oppdro såkalte spesialsoldater med og de som skulle være Adolf Hitlers SS-livgarde. Det dreide seg om system og usystem i systematisk usystem. Det å oppdra barn slik har ingenting med Jesus å gjøre. Det er milevis utenfor Kristenheten det å oppdra barn på en slik nedverdiggende og ydmykende og smertefullt og pinlig og farlig måte og med fare for barnas fysiske og mentale helse. Det er mulig noen synes man burde føle seg ekstra død nå og det er heller ikke noe Jesus Kristus Ønsker. Og det å figurere som ordet: Dø er det Jesus Kristus Avviser den med navnet -Harald- som mente det var greit. Det er kan hende ikke helt aktuelt å si fra om slike omstendigheter man holder så hemmelig på Skaugum. Den er ikke Konge som gjør slikt hjemme. Og ingen ville vel kunnet tro noe på det og det spesielt etter å ha sagt det undertegnede har sagt nå med det undertegnede skriver om barna til de som heter -Harald- og -Sonja- og som nok bor i Norge og det var for inntil nylig veldig farefullt som var det å si noe om det de bedrev slik mot barn i hemmelighet «å si Kongen imot». Det setter man et spørsmålstegn ved for det spørres nok hva man tror om det. Og det var tilsvarende for hun som regnet seg der for å være dronning. Det er litt vanskelig å skrive ned noe om det som konkret kunne tenkes å hende med noen som skulle ha sagt noe om det undertegnede skriver ned om volden og den gjennomgående systematiske mishandlingen av Hustru og barn som foregikk hjemme hos kongen i Norge. Det er ikke samlet empiriske data om det som kan tenkes Skje om man skulle komme til å si noe om kongefamilien med eller uten vond vilje. Det er noe som heter det har med sikkerhet å gjøre. Men det er sagt man kunne miste livet og man kunne miste jobben og man kunne miste hus og leilighet og man kunne gå konkurs og man kunne komme til å oppleve branntilløp er det sagt. Det er veldig vanlige represalier i den vestlige verden å for eksempel bli utsatt for denslags typer represalier mange kjenner igjen. Det er mange som også

forteller at man kan «få» problemer med alkohol og at man ikke burde friste tilværelsen med å våge noe man ikke burde og ikke miste sine barn til narkotikamisbruk og kriminelle nettverk og oppføre seg uordentlig. Det er slik det er sagt ikke noen empiriske data om det man kunne vente om man ikke fulgte med på hva slags beskjeder man fikk fra de i kongehuset og man visste ikke hva slags internt miljø de hadde i familien på Skaugum. Og slektningene deres i Europa snakker man vel heller ikke om sier noen. De kunne vel nærmest ha «satt Europa under lokk» som de truet med en gang. Det er helt på det rene at slike represalier er helt unødvendige. Det går an å leve i fred og uten å måtte søke til det å hele tiden gjenta det å markere grensen og ikke bare måtte bekrefte overtro om ulykken som inntreffer og om de formene for ulykker en kunne råke ut for og om hvem som råker utfor ulykker og hvem som såkalt «gir» dem ulykkene som så sikkert inntreffer og som man er så sikre på. Om det ikke hadde vært for slike ulykker ville det kanskje ikke vært noen justis på slike steder og noen som såkalt styrer ulykker blir man egentlig ikke utsatt for og det å oppføre seg ordentlig gjør man jo mer i utgangspunktet. Det finnes ikke noen vitenskapelige undersøkelser hvor man søker å finne svar på omfanget av det troen på overtroiske ulykkeskonsekvenser betyr for folk men det er en allmenn oppfatning om at «noe kan hende» og det er fra et område hvor det pekes på at man bør ha full kontroll enskjønt man vet vel ikke helt om man kan få kontroll på ulykker som oppstår og som noen føler det er nødvendig å uttrykke at noen «gir» som for eksempel «oska» eller noen. Det å foreholde en offentlig instans om behovene for et gjennomgående offentlig kontrollverktøy og måter man utsetter andre for ulykker på og man ikke tør vedgå for Politiet eller for offentligheten i dette landet Norge vi bor i også idag og som hører innunder det ingen snakker om i noe land og Rike. Det er ikke slik at noen Kronprins er hørt skulle være verdig noen kritikk fordi om det skulle være bestemmelser som ikke står nedtegnet noe sted i noen norsk Lovsamling om det å foregå prosesser som medfører å inndra ord i bruk mange steder i Norge og uten at Norsk Språkråd skal være innblandet. Det er kanskje heller ikke slik man gjør å motarbeide Ytringsfriheten i Norge etter §100 i Grunnloven. Det er kanskje slik at kongelige i Norge ikke har forandret mening om Ytringsfrihet i Folket siden Kong Carl Johan av Norge-Sverige hvor alt adelskapet i hele Europa forsverget seg på at man derfra mente Ytringsfrihet i Folket såkalt bare var noe tull fra Revolusjonen i Frankrike såkalt og hvor det var tvil om Bermen såkalt kunne oppdra seg selv godt nok såkalt til å kunne ytre seg fritt og selvstendig som de fra adelskapet såkalt. Det er det ingen grunn til å tro om Folket at skulle Folket noested være å karakterisere fra adelskapet som å være Bermen noe sted. Men det er kanhende ikke mye forandret hos dere. Det sier dere selv. Men dere vil kanskje gjøre bruk av indirekte truende direkte begrensninger av Ytringsfriheten man ikke snakker om. Det er kanskje ingen som snakker om det som gjentar seg hos adelskapet som død og ulykke og andre skjulte farer dere vel egentlig ikke bestemmer over dere? Dere gjør vel ikke det å stille dere i Guds Sted og sveve i den villfarelse å tro såkalt dere var de som bestemmer som Gud bare dere bestemmer noe? Det er kanskje ikke slik at man skulle stå med fare for å miste liv og levnedsbetingelser om man skal si noe om Kongefamilien de ikke liker og ikke vedkommendes Kronprins heller. Men ingen liker det å få slag og spark som barn og ørefiker i bøtter og lass som med deres oppdragelse og det er ikke slik at man former noe barns karakter med *knortekjepper* og

avkorting og noe heter *Katten* og markerer bare såkalt begynnelsen og var det *Spanskrør* og *linjal* og *beksømsstøvler* til bruk for spark av *barneben* og det å bli kastet *ned en trapp hver dag på tolv meter og med tredve graders vinkel* blir det vel ikke karakter av. Det er sørgelig å måtte vite det fordi dere er utsatt for det under hele oppdragelsen og opp over voksen alder og hvor det fortsatte. Det er det bare onde mennesker som utsetter andre for og bedriver og det er små barn som ikke kan ta igjen. Og det visste ikke noen i Europa er det adelskapet holder skjult og gjemt. Men det blir ikke glemmt av noen av barna de oppdro der. Men det er ikke bare noe man sier er «for mye». Det de to kongebarna er blitt utsatt for under oppdragelsen er alvorlig og ekstremt. Det er sørgelig å måtte vite det. Men en ting er det adelskapet holder skjult og gjemt etter de teoriene de har inneholdt i århundreder og fastsatt etter møter de avholder internt blant voksne overhoder. Det har de ikke tenkt å fortelle om derfra selv om det er derfra det renner ut fra slottene som flyer det ut under veggene fra innsiden til utsiden. Det hender oppdragelse er satt ut til befolkningen med barn noen har født på slottene og med oppskrifter på hva det skal være og hvorledes det skal føles til og med. Det visste de gamle i befolkningene i landene i Europa og hvor adelskapet ellers fantes. Det er ikke Gudgitt å oppdra barn slik. Denslags oppdragelse har aldri hatt noe med Jesus Kristus Guds Sønn å gjøre! Det er en ting det adelskapet holder skjult og gjemt og det som vedrører oppdragelse av barn. En annen ting er det de gamle visste om det adelskapet ikke har sagt noe om men aktivt gjorde på en subtil og indirekte måte men med direkte konsekvens for oppbyggingen av den 2. verdenskrig og den 1. verdenskrig også forresten og når man kommer på det. Det visste de gamle det var noe der de drev med. Men de fikk aldri tak i hvorledes det gikk for seg. Det fører til det tredje: Det var det de gamle visste også i Norge om det de fra adelskapet gjorde som førte til den 2. verdenskrig og som igjen førte til at alle gamle over hele verden vendte seg bort fra det som heter å forberede krig og som dere så skjult bedekket sier det: å sette verden istand og det legges til: såkalt. Det fordi det er krig dere mener verden trenger og det mener dere alle rent faktisk og det er det barneoppdragelsen er myntet på barna for. Det kan ikke diskuteres det faktum om det er et faktum eller om det ikke er et faktum fordi det å bedrive krig og militær aktivitet er det eneste dere er orientert omkring og det eneste dere vet er virkelig og det legges til: for dere. For dere er det virkelig. For andre sunne og friske menn og kvinner i befolkningen som ikke er så opptatt av krig og krigføring er det helt fremmed. Og det alle i enhver befolkning i den vestlige verden sine lands befolkninger stort sett og det understrekes: er stort sett opptatt av er det å leve et liv uten å drive med ødelegge alt omkring seg og det dreier seg stort sett om liv og Kjærlighet det man lever. Og ikke om krig og andre former for Kjærlighet man ikke opplever der det finnes krig og forbrytelsesvelde. Det fant alle som deltok i den 2. verdenskrig ut med egen erfaring på begge sider og nektet enhver form for adelskapsfortsettelse av fyrstedømmer som truer krig på folk og som ikke presenterer seg som det de gjør når de sees i Ukebladene. Det at pensjonistene i det ganske land og at Gud heller ikke tilgir den derre verdenskrigsinnstillingen som opplagt finnes hos dere og Gud lot de gamle se under den 2. verdenskrig de bedrev tiden med «å gjøre bedre» og såkalt skjerpe frontene til. Det bidro ikke akkurat til at man stolte mer på dere enn før den 2. verdenskrig og opptakten etter den 1. verdenskrig og man må nok komme på det uten å repetere det å gjøre det å gjøre det i fortsettelsen.

Det bidro i høyeste grad alt de gamle visste om dere til å bidra mer i fortsettelsen og derfor lagde de den berømmelige potetsekken som skulle dratte ned kjellertrappen og kjellertrappa som å forsterke oppfatningen av at: Det gjør dere ikke en gang til noen av dere. Og de ville ikke ha mer av dere. Det kunne de ikke bare avskjedige dere for - det fordi det ikke fantes formelle bevis - og dels også fordi dere fremstår som Guds «medarvinger» eller annet dere bare såkalt finner eller såkalt finner på eller konstruerer selv om sannheten og hva det er sannheten sier om dere er at dere gjør ikke det dere fra Guds Hånd er Skapt til å være. En ting er altså det han derre faren der i huset driver på med og gjør hele tiden og hver dag og såsnart vedkommende får anledning og det moren der i huset driver på med og oppildner til. Det er følt nok i utgangspunktet. En annen ting er det at adelskap bedriver sin såkalte plikt til å forberede krig hele tiden og som ikke vil bli noe av. Det burde ihvertfall ikke bli noe av. En tredje ting er at alle de tingene adelskapet gjorde for å forberede og skjerpe kravene til krigføringen som fant sted under den 2. verdenskrig og derfor mente de fra befolkningen i den delen av Norge som overlevde de ustyrtelige tilstandene som fra tiden før den 2. verdenskrig og mens den 2. verdenskrig varte og varte som de kunne si og ingen visste noe. Det var tiden etter den 2. verdenskrig man heller setter barn til verden i fred og Kjærlighet enn å søle dem bort på krig og krigføring som man sier det - egentlig da også - som nå idag også og alle dager sålenge menneskeheten lever er det nok egentlig slik og på den måten. Det tør Jesus fra Guds Trone Garantere for og Jesus er Guds Sønn. Mennesket er fra Guds Hånd Skapt til å leve i fred og Kjærlighet. Det kan det hende man hører Jesus Kristus si selv. Og krig er ikke noe e g e n t l i g slags tillegg i tilværelsen og som vår Gud med Jesus Kristus Guds Sønn på enslags «hemmelig måte» som bare dere skulle være til for dere der i adelskapet og som dere hadde bare værsgo' å servere befolkningen i hvert et land om denslags fantes i en noengang fjern fremtid. Det er ikke slik. Det er ikke slik man lever her på denne Jorden og under Himmelen og det finnes ikke krig i Himlenes Rike. Det er - for de som har fortolkningsrett i alle lærer - FORBUDT det kongefamiliene har vært tilstede med i Europa siden Det Herrens År 1488 e. Kr. og Himlenes Rikes Fordømmelse av alle Kongeslekter som hendte det året og fordi man i tusen år og tusen år til har sett banditter bestemme selv om de er Konger. Ingen er Konge i virkeligheten om man bare bestemmer selv for det å være Konge bestemmer man ikke selv over. Og det er forbudt å medføre døden for andre uansett om det å drepe er noe man såkalt «kan» eller ikke. Og det er uansett om det syns eller ikke. Og uansett om du ble redd av å lese det du leste nå eller ikke. Det at man ser folkets rolle som de som kjemper adelskapets kriger og de krigene som adelskapet de siste fem hundre årene har satt istand «for Folket» såkalt og har vært gjennomgangstone iblant alle de gamle i Europa som ikke selv er fra adelskapet. Det har adelskapet i Europa og i resten av verden ment helt hardnakket er adelskapets oppgave - og såkalt Folkets «oppgave» det å føre krigene i Historien til seier for adelskapet og etcetera og inkluderer krigføring i det de kaller «utviklingen» til neste krig og uenigheten som følger etter «det nye» de introduserer til den såkalt neste krig. Det kaltes krigens argumentasjon. Normale mennesker setter ikke istand til konflikter og gjør det ikke nødvendig å få store bevegelser til å løse mindre problemer som vanligvis «oppstår» «for å løses» og ikke forvanskeligjøres for å føre til nye konflikter av større karakter andre steder. Det å danne et

politisk parti for å løse problemer er ikke som for adelskapets såkalte «oppgave»: å dømme for å fastsette konfliktene karakter. Det høres ut som er det Rettsdom det menes men det menes ikke om Rettsdom at man fastlåser konflikter. Det er ikke det samme det å danne et politisk parti for å føre til å løse problemer med et demokratisk sinnelag og etter demokratisk metode og det å danne politisk parti for å føre frem en sak. Det er ikke slik at adel skal føre dom over demokratiske forsamlinger og begrunne dom som metode i demokratiet. Det løses nok alle saker etter demokratiets velprøvede frittalenhet i forsamlinger som ikke handler om å si «hva man vil» som var det å prøve mot med utsagn man ikke tør si hjemme og såkalt «dømmes deretter» og det å løse saker over stemmeapparatet som noen kaller det er nok ikke høreapparatet som er i veien når det er noe dere kaller stemmeapparatet det øyensynlig bare er noe i veien med. Det kunne vel ikke tenkes at man ikke stolte på de kongelige som de eldre garder ikke stolte på etter utløpet av den 2. verdenskrig men at man etter 50-60-70 år kunne se opinionen være som fornyet og de gamle trakk seg tilbake. Det kunne vel ikke tenkes at man husker det som var å være med blant alle mann og barn og kvinner i Folket som syntes de nå hadde oppført seg pent en stund der på Slottet og på Balkongen og at man kunne nærmest gjøre hva man ville der oppe. Det de ikke visste der oppe er hva de hele tiden ble stoppet fra og det visste de gamle fra tiden da den 2. verdenskrig var aktuell for å si det sånn og på den måten og de gamle visste en hel del de som de visste adelskapets fåtallige representanter trengte for å sette opp det de syntes var nødvendig. Det er kanskje noen som husker det enda skjønt de gamle etter den 2. verdenskrig over hele Europa tok med seg de hemmelighetene bare de gamle visste om og adelskapet hadde misbrukt for å sette den 2. verdenskrig istand for dem som adelskapet mente det var viktig å gjøre for dem og tok hemmelighetene med seg i døden som nok ikke forlot dem. Det å dø kan man likegjærne gjøre hjemme og i det landet man bor i mente de gamle helt oppriktig. Og det trengte de ikke de fra adelskapet diskutere med dem mente de. De mente helt sikkert at hele adelskapet hadde noe å gjøre med det å sette opp scenarioet som gjorde den 2. verdenskrig så forferdelig såkalt «nødvendig og uunngåelig» og ikke minst - mulig. De gamle observerte flere ganger medlemmer fra adelskapets familier i Finland og i Russland - det tidligere Sovjetunionen - og andre steder og i ferd med å temperere fiendene mot hverandre flere steder. Det var en overraskelse de ikke sa noe om og de som observerte og det var overraskende fordi adelskapet veldig lenge holdt avstand fra verden som det er kjent at alle de Geistlige i Den Katolske Kirke holder avstand fra verden fordi det er slik å forholde seg i Den Katolske Kirke. Det gjør vel også vi sa de fra familiene til adelskapet som ikke skjønnte hvorfor de ikke fikk det samme fra Gud som de som tilber Jesus Kristus i Den Katolske Kirke og tok for seg ved enhver anledning gjorde nok adelskapet med det de kunne se og høre så det kunne se ut som de fra adelskapet også hadde med Gud å gjøre. De glemte Guds Fordømmelse av alle Kongeslekter i Det Herrens År 1488 e. Kr. og alt adelskapet deretter skjønte helt ut i oppførsel og resulterte i at Jesus Kristus i Det Herrens År 1789 e. Kr. igangsetter Den Franske Revolusjon. Det kan ikke ha vært bare morsomt å måtte sette sammen allianser mellom landene og holde på med det som sikkert må være en følelsesmessig belastning for de som eksempelvis måtte temperere Tyskland og «folket i Tyskland» på vei til krigsutbruddet i Det Herrens År 1939 e. Kr. som alle kjenner til og ikke etter uttrykket

«i vår tid» (i.v.t.) som plutselig dukket opp i et herværende leksikon for ikke lenge siden. Og som er alvorlig respektløst. Men det er IKKE slik at juling hjemme (og med hva slags konnotasjon til Kristenheten er det å se med et ord som jul-ing?) slik barna på Skaugum har opplevet som skulle det å få juling hjemme være naturlig. Det er OVERHODET IKKE NOE NATURLIG å få juling hjemme som det de to barna ble utsatt for etter de fylte 2 år og den ene først og den andre etter som det mange steder ble sagt den oppdragelsen heter blant mange gamle som visste godt om det som foregikk. Det å bedrive barneoppdragelse på såkalt «gammeldagse manerers måte» er adelskapet beryktet og kjent for. De mener i adelskapet det er slik man «oppfostrer menneskeslekten». Det er ikke slik man oppfostrer noen som helst slik på den måten er det undertegnede sier fordi det å oppdra barn etter adelskapets motarbeidende voldsbarbariske såkalte metode om det kunne kalles metode har ikke noe å gjøre med Jesus Kristus Guds Sønn som også adelskapet burde orientere seg bedre til og rette seg bedre etter som vanlig. Det er igrunnen slik at man kan se at Sigmund Freud er en vitenskapsmann som befestet det som kalles psykoanalysen og det som er det verktøyet Sigmund Freud introduserer til behandling av symptomer man opplagt får av mishandling i barndommen og symptomer slike som traumer og vrangforestillinger og angst og redsler. Det er helt riktig at Sigmund Freud ser en tydelig sammenheng som ikke levner tvil om at barndom og mishandling ikke hører sammen. Det har ikke vært enkelt å konfrontere verdens vitenskapsmenn og vitenskapskvinner med at Sigmund Freud har rett i sin antakelse slik man kalte det til og med i vitenskapelige kretser også etter hans samtid. Det har adelskapet holdt på med ganske lenge det å bygge kretser omkring mennesker og tilføre nye bekjentskaper som de egentlig gjør med hensikt å forstyrre gammelt vennskap og mennesker som kjenner hverandre fra tidligere og er venner sammen enda og som kanskje også husker det nye bekjentskapet fra en gang tidligere men ikke vet hva slags nye tilføyelser i livet man er forsynt med siden sist kunne man ha sagt. Og selvfølgelig kontroll. Det er for adelskapet viktig med alle former for kontroll over hvem som kjenner hverandre og om de nye bevegelsene i de sosiale miljøene de søker kontroll over. Sigmund Freud ble underkjent av sin samtid og senere også av vitenskapsmenn som vel har registrert hans forskning og resultatene som mer enn antyder at man nok står overfor noe. Men Sigmund Freud er forbundet med misbruk av kokain og det stemmer at Sigmund Freud gjorde misbruk av substansen bensoylmetylekgoninalkaloid også under konsultasjoner og det ble -morsomt sagt- endel stille blest om. Det var en prinsesse ved navnet Maria Bonaparte men som ikke heter Bonaparte i virkeligheten men Abelstrauß og det er et adelskapsnavn i Østerrike og Bonaparte-navnet tok vedkommende fra et navn i boken som hun sa det først mente hun. Det å si det først er en Geistlig øvelse adelskapet respektløst har stjålet fra Geistligheten i Den Katolske Kirke slik adelskapet har ført som vane og mente seg berettiget til. Det var ikke i adelskapets interesse å begrunne det å slutte med voldsbruk under oppdragelsen av barn født innenfor adelskapet. Derfor ble Sigmund Freud aktivt underkjent ved å bringes til en posisjon i vitenskapen som ikke kunne regnes for helt alvorlig å ta hensyn til. Det gjorde adelskapet aktivt ved å tilskynde en prinsesse de mente de kunne stole på og sendte henne i såkalt tilforlæterlighet og ifølge med Ambassadør til U.S.A. William Bullock som kunne levere beholdninger med varen som de sa det dengangen. Det ble en reise til Frankrike i Det

Herrens År 1919 e. Kr. da det var opplagt at Sigmund Freud hadde brukt det en stund og han ble arrestert og fengslet av Amerikansk Politi som de sa det. Og med det mente de alltid noe med seksuelle undertoner de som snakket om ham utover sosieteten som forflatelser i Vanety Fair som de sa det og som det magasinet het som tok seg av denslags sosietet som det også var snakk om. Det å «bygge en krets rundt en personlighet» som står i begrep med å gjøre seg bemerket men adelskapet mener tar oppmerksomheten fra de som finnes i adelskapet og som burde vært mer i fokus etter adelskapets egne oppfatninger om hvem som bør være i fokus i samfunnet ifølge dem selv. Det å bygge kretser slik og gjerne rundt personligheter som tegner til å bli berømte en gang og også særlig hvis de er blitt berømte og «kan få nye venner og interessante bekjenskaper og spesielt kanskje innenfor det samme området de er blitt berømte innenfor når de såkalt (her tilføyet) såkalt likevel mister kontakten med sine gamle venner» og «det gjør man vel såkalt (her tilføyet) likevel og etterhvert» og som «nå vel ikke er så kjedelige lenger» og dermed dømte de som regel ens gamle venner til det de innad i adelskapet kalte kjedelighet. Det visste ingen av de som ble utsatt for å dømmes bort fra vennene sine slik - det bare såkalt ble sånn i de fleste sammenhengene hvor man kommer til den delen av samfunnet hvor man som enkeltmenneske synes godt i Media og man er kjent om berømt for noe man er kjent og berømt for. Det å være kjent og berømt er en egen rolle mange streber etter å kunne fylle og det er et viktig sted for mange - også for de som har glede av å se den som er blitt berømt for noe og kunne glede seg over det man er berømt for. Det kan være en ny oppfinnelse eller en ny metode og teknikk man sier ifra om og hegner om rettighetene til og før man setter oppfinnelser i produksjon så gjør man det å si ifra om rettighetene til noen. Men man bør være forsiktig med offentlighet og skjermes sitt eget private liv og levnet og sine gamle venner som man kanskje kjenner helt fra barndommen av og fra ungdommens dager. Og man må for all del unngå å bli dømt av noen til noe som helst. Det merker man. Og merker man at man er iferd med å bli dømt og kjenner tungsinnet over seg som det het i gamle dager men egentlig at man kjenner det som får man markert dårlig samvittighet for noe - da er det best å forlate stedet - med én gang! Og gå rett og direkte rett hjem og Be til Jesus Kristus Guds Sønn resten av dagen og vær hjemme i tre dager og Be og gjør ikke det å Be til noen anstrengelse og gjør ikke det å faste da men spis bare grønnsaker og frisk frukt og drikk vann og melk kun om morgenen og om Kirken er oppe på hverdager - gå til Messe hver dag. Det hjelper om man går derfra fort hvor det kunne komme til å Skje noe alvorlig. Det er nok noe adelskapet der har lært menneskene annet enn det Jesus Kristus Guds Sønn Ønsker. Og adelskapet er ikke velkomment hos Jesus Kristus kan det her refereres. Og Etterat adelskapet ikke lenger kan reise seg fordi Guds Sønn Jesus Kristus ikke vil ha dem i samfunnet lenger er det ikke bare fritt frem. Det er viktig ikke å dømme og ikke beslutter man over andres liv og levnet om hvorledes det må arte seg eller om hvorledes man selv arter seg og om hvilke klær man går med og om hvilke vaner man kan tenkes å tildra seg. Det kunne vel ikke tenkes at barna fra Skaugum dukket opp i styre og stell for å se demokratiske ut og knytte sammen vennekretser så de blir store slagkraftige enheter eller de vennekretsene som er i nærheten av hverandre som blir som små og store hoff - for eksempel og si det er bra og prisverdig det man foretar seg der de henvender seg og de kanskje ikke sier noe om det de har tenkt å gjøre til dem (de

bestemmer over) for å sitere en derværende greve som fungerte likegodt i Norge som i Sverige liksågodt og vel ikke var annet enn «som en venn tilstede» og vel ikke gjorde annet enn å -hjelpe til? Det ville være rart om vedkommende greve hadde hjulpet til med å dømme i Norge når vedkommende er greve i Sverige og kanskje såkalt bare er tilstede i Norge og kanskje bor av og til der men likevel med en familiær solidaritet kanskje ingen egentlig kjenner til -og man spør seg om den greven egentlig fungerer som lønnet av adelskapet i Norge mens vedkommende gjør oppgaver for adelskapet i Norge og mottar gunst og æresbevisninger Privat og uten at noen vet om det som er skikk og bruk i det Private for adelskapet bare for dem isolert? Det kunne kanskje vel ikke tenkes at noen derfra tillater seg helt udemokratisk å dømme ord de såkalt bærer med seg og besøker offisielle forsamlinger i demokratisk styre og stell og forsyner konsertlokaler med spesielle stemninger de bruker å dømme fra Slottet i Oslo By. Det vet man ikke. Men det hentydes til spesielle anledninger det vites sikkert er smekktett med forestillinger det er blest om som det heter. Det er kan hende ingen som har sagt fra om det er noe spesielt med den lett tunge tykke luften som hvilte majestetisk over det ganske innholdet av nadjonalforsamlingen på Kino for eksempel. De kaller det visstnok det og det burde man kanskje være bedre informert om enn bare å akseptere det som noe nytt man har lært og servert fra såkalt «oven» og det heter at man ikke kommer derfra etter man har vært der! Det er kan hende ikke informert godt nok om det dom egentlig er og virker som og med hvilken hensikt er det så veldig viktig med dom egentlig? Det burde kanskje være slik at man sier ifra på forhånd om forestillingen du kommer for å anskaffe billett til om hvorvidt forestillingen er belagt med dom til opplysning! Og hva er dom egentlig? Det er kan hende ingen fra Universitetet som har lært om det? Det burde man kanskje lære om. Og hvem kan det? Det å stikke seg ut som det het også før det ble sprøytespiss-debatt på Stortinget uten at noen visste om det i offentligheten og som har vært viktig for de som har sukkersyke mens de som skulle bruke tusenvis av kroner hvert eneste år på en parallellt utseende sprøyte det går fire timer å lage til for de som har ekstra god råd og ville oppnå samleie med den legen hver gang det er aktuelt med den som kunne det å lage det som kunne fungere som depotsprøyter for de som kunne hatt råd til det med kokainoppløsning med 'innskudd hver tredje måned' som det het i gamle dager og med gradvis tilpasning blir kanskje ikke til ordet: innpasning og hvem gjør å dømme ord slik og når ble det lære blant deler av befolkningen å forandre ord sin betydning blant ord man har fra før av i såkalt bruk? Det å lære mennesker det å dømme ord slik og «gjøre gamle ord som nye» som å benytte sparekontobegreper man kjenner igjen med ord som 'innskudd hver tredje måned' og som er ment spesielt for barn og selvfølgelig voksne og pensjonister og særlig barn - når det menes en sprøyte med kokainoppløsning som må produseres spesielt man må ta og som man kaller «innskudd» og må ta sprøyten hver tredje måned og så er det egentlig det man diskuterer og derfra har man altså begrepet 'innskudd hver tredje måned' og man ser det som Skjer i Maktapparatet som utgangspunktet for det som Skjer ut til befolkningen - og så er det ingen som vet om det. Det er nok ikke riktig om man spør de som arbeider der. Det vil de sikkert ikke svare på. De sprøytene det diskuteres er sprøyter til sukkersyke og som ligner på slike depotsprøyter. Det er såvidt vites et partipolitisk program man velges på bakgrunn av og som er fremkommet etter en partipolitisk

prosess med møtevirksomhet som partipolitisk er hierarkisk organisert med landsmøtet på toppen. Det som er landsmøtet på toppen er ikke Kronprinsen på toppen av alle de andre møtene han har under seg selv om ikke det heter «ordstammen» men ordrytmen i det fonetiske. Det er ingen som er informert om at man på Slottet i Oslo By skulle være seg berettiget til å forflate innholdet i den demokratiske prosessen til å handle om en fiendtlig betonet hierarkisk sammensmeltende diffusjon skulle jamføre den demokratiske prosessen som en eneste stor utjevning med det som står igjen som partipolitikk med partinøkkelen som inngangen til hvert parti med bare partifargene som gjenkjennelig faktor til slutt. Og med politisk program som mindre og mindre tydelig faktor. Det kunne vel ikke tenkes det er helt usannsynlig om Kronprinsen av Norge kunne stå bak en slik dom med innskudd på sprøyter i 8000-kronersklassen for de som vil ha såkalt og som måtte tilberedes spesielt og som vedkommende Kronprins ikke bruker selv av familiære hensyn. Og ingen vet hvor og hvorledes det er planlagt og det er ikke informert tilstrekkelig for bakteppet. Det å stikke seg ut som «en i folket» det er rift om eller det blir rift om etterhvert det er kanskje det Den Norske Pressen burde tenke over om det er så nøye å profilere nye naturkjendiser som betyr om de gjør misbruk av kokain etterhvert som de blir forlatt og må stå igjen med begrepet "ingen penger i postkassen" "med skjegget de ikke trenger lenger" som det sagtes ett sted men ikke av et annet og ingen andre steder. Det er altså skjegget i postkassen man ikke trenger lenger når man bruker det man trenger etterhvert som man har begynt og ikke kan skille seg av med det lenger -og det er ikke kokain som er aktuelt idag. Det er et giftstoff og et *Babylonium*. Det medfører gjerne etter bare få ganger med inntak at man gjerne fortsetter misbruket som noe man uskyldig sett synes man kan foreta seg å forsyne seg litt omigjen og fortsette litt forsiktig omigjen og litt til omigjen. Men etter ikke så lenge er det et misforhold mellom det man kan faktisk holde opp med og det man vurderer som ikke så veldig farlig og det er visstnok godt det man gjør der. Etterhvert er den ubehagelige virkningen at man ikke kan stoppe forbruket fordi kroppen krasjer helt om man ikke slutter brått på det tidspunktet og går inn for legehjelp. Men: Det blir som regel til at man satser på man bare tar kontakt med legehjelp med en gang man er kommet frem til den overgangen der det deretter er kritisk og man må fortsette om man ikke slutter brått lenge lenge lenge før det er gått et år som er den tiden det tar for å såkalt å inkubere riktig som en Lege vil kalt det. Det er etter et år med det man selv som regel karakteriserer som forsiktig bruk det er umulig å slutte. Det blir man konfrontert da først men det er det ingen som sier til å begynne med. Den som beregnet at etter et år slutter man med legehjelp så lett som bare det tok som regel feil. Der ble man konfrontert med det at mange velmenende leger henviste til spesialister som kunne fagområdet spesielt og som drev med stoffmisbruket selv. De ville råde en til å måtte fortsette fordi det blir veldig særskilt kritisk det man opplever inne i seg selv av sinnstemninger og raserier og spesielt er det veskebalansen som koagulerer og det kjentes for de som måtte betale for hele fornøyelsen frem til det punktet av som sagblad gjennom munnen og innenfor kroppens indre områder og store krakuleringer i overkjeven som betyr at man ikke kan lukke igjen munnen og munnen står helt stivt oppe og brystpartiet hos kvinner ble katastrofisk oppspist av følelsen å bli kastet opp på. Tilslutt må man regne med å stå utenfor huset. Til man er borte. Og man kommer ikke til Himmelen og man kommer ikke engang til

Helvete etterpå. Man blir bare borte. Og det er ikke rapportert før i Legevitenskapen at man må stå utenfor huset og bli borte. Det er det gode i oss alle som det heter også mange andre steder som blir forsterket på en måte sier noen. Det hender de må stå utenfor huset i Latin-Amerika. Det er det registrert mange ganger. Men det er ikke sagt noe om det offentlig eller til Legevitenskapen Privat. Det har adelskapet hatt oversikt over og det ganske oversiktlig og med tydelig kunnskap de har holdt for seg selv. Det heter Perpatil forgiftning for de som er interessert i Legevitenskap. Det betyr at man er utsatt for et stoff i kroppen som kroppen ikke tåler og når kroppen ikke tåler det stoffet og man får det i kroppen er det noe kroppen blir i ubalanse av og kroppen tåler det ikke. Det er det som er en forgiftning. Og en Perpatil forgiftning er en forgiftning som ikke går over etter en kort tids begynnerfase. Det innebærer at stoffet man inntar må man fortsette med inntaket av til man dør av det. Man må huske på at man ikke må slenge rundt med Legebegreper i hytt og pine. Det skrives her for å tydeliggjøre betydningen av det man her ønsker å beskrive og ikke fordi man skulle ønske om å dosere noe eller bidra med nye ord til bruk i debatt. Nye ord er det Jesus Kristus som lager. Og de på en måte oppstår - av seg selv. Men alvorlig talt er det noe man ikke får lov til å spørre om å få lov til å bestille uten å gå på et Apotek og måtte innta til man dør å måtte betale tusenvis av kroner for etterhvert å få det vanskeligere og vanskeligere og veldig alvorlig vanskelig på slutten av ens livsløp. Det er viktigere og viktigere for misbrukeren å fortsette forbruket misbrukeren må betale for. Og vanskeligere og vanskeligere blir det. Og det som sikkert var litt tøft og deilig til å begynne med og såkalt møte utfordringene med møter man faktisk er tilstede med seg selv på og med seksuelt innhold hver gang og etterhvert som en kjedeligere og kjedeligere og kjedeligere forpliktelse med etterhvert de samme menneskene og med særere og særere følelser å formidle som egentlig bare var terapeutisk interessant spilt ut på forsidene av avisene med kjendisbladenes velsignelse slik at man kunne se hvem som hadde noe inne akkurat da og hvem som var bedre vant med flere enn de fleste som det het i gamle dager også om det var en forbindelse med tyskerne de ikke likte de som såkalt lagde de såkalte tyskertøsene det ble sånn blest om etter den 2. verdenskrig og som egentlig levde etterpå men som fikk et nytt slags innhold fra Latin-Amerika het det seg. De var også kokainmisbrukere stort sett. Og blir fortalt om og sett opp til av hemmelige medlemmer av misbrukerkretsene man ikke så lett kunne se og høre. Det er vel en oppfatning at sex er best om man er helt edru og vet nøyaktig hva man gjør og man vet hva man går med på og da er det bare flott om man får fortsette og kan få lov til å elske hverandre uten å måtte føle seg forpliktet til å bli dratt ut av huset for å stille opp i gamle gjenger andre steder man ikke ser tilbake på lenger men kan føle seg forpliktet sammen med Kjæresten sin og holde seg til venner man har sammen. Det hender ord som for eksempel inkubere kunne dømmes på ulike måter slik at bruken av det ordet i en hvilken som helst sammenheng eskalerte fortsettelsen av et påbegynt misbruk man har søkt behandling for. Det har adelskapet hatt full oversikt over. Det hender de har holdt seg orientert om hvem som dømmer hva og hvorledes. Det er litt viktig at man ikke benytter begreper Leger benytter dersom man ikke er Lege selv. Det har også vært leger i adelskapet. Det har de holdt for seg selv. Det å stikke seg ut fordi man dominerer landskapet for mye når det konger og dronninger og kronprinsere og kronprinsesser og prinser og prinsesser og baroner og baronesser og hertuger og hertuginner og

grever og grevinner man etter det adelskapet ser det som man må være oppmerksomme på og nær sagt levere oppmerksomhet til og hvis man dominerer for mye må man til behandling mente man og så de måtte «konfronteres med sin egen skjebne» og så kommer det som etterhvert er blitt så vanlig å se og høre i det snakket man snakker sammen om det man snakker om og: -«som man har valgt selv». Det menes alltid «man alltid selv har gjort feilen som sender ens skjebne i en annen retning» og det er innarbeidet i Folket så det alltid er sånn når det sant skal sies om det man ikke gjorde selv hvis man gjorde noe man gjorde selv men ikke ville si noe om det til noen og si noe annet som å skyve det fra seg en stund fremover. Det hører med at også adelskapet fikk barn utenfor adelskapet og med oppskrifter på oppdragelser for å forsøke forskjellige varianter med voldsbruk. Det viser at voldsbruk var utstrakt og det ble systematisert mente adelskapet hvis man slo på forskjellige måter. Det var bevisst fra adelskapets interne familierådsbeslutninger å se Sigmund Freud mer opptatt med andre ting og alt adelskapet var enskjønt enige om det alt adelskapet var enige om og det var ikke aktuelt å gi fra seg det å slå barn i «familieoppdragelsen» som var det som forsterket hatet og «kampaggresjonen» mot Fienden som alltid var fokuset for voldsoppdragelsen og som regel var sterkt fokusert på faren der i huset som var den som slo alltid. Det inngav hat og fiendskap adelsfamiliene mente var styrken i familien innad for å møte fienden utad når barnet engang ble voksent nok og som det het i gamle dager er det noe vi ikke vil ha lenger. I det ligger noe underfundig noe og det er det ingen tvil om. Den som kan dette vet ingenting om det etterpå. Det var det Sigmund Freud ble møtt med: hvis ikke vil ikke verden kunne leve lenger av mangelen på soldater som ville oppstå når ikke fiendene kunne «oppstå» lenger. Og det mentes fiendskapet som såkalt plutselig oppsto imellom folkene som de sa det så fint i gamle dager blant gamle som trodde på det de så og det de hørte derfra. Men oppsettet til den 2. verdenskrig fikk ingen oppskriften på fordi de tyske gamle tok den med seg i graven av flausen det ble av å tape en hel verdenskrig og til og med to ganger etter hverandre. Det adelskapet ikke sa noe om var hvordan de visste det de visste om det de kunne bruke syntes de. Mot land og folk som det het. Men egentlig vel menneskene som bor i landet. Det kan opplyses om det adelskapet nok ikke skjønnte og det er at Gud tilgir aldri den 2. verdenskrig og ikke de andre krigene adelskapet mente var så «nødvendige» å sette istand for folkene som de sa det i adelskapet alltid. Det at man syntes adelskap var så fint noen steder adelskapet syntes de skulle regjere over siden de nå bodde på slott har ført til at nesten alle barn i alle samfunnslag i alle land i Europa har vært overlatt til det som heter og man vet er gammeldags oppdragelse og som begynte ved hoffene for cirka 450 år siden. Og fordi de på slottene også da var regnet som å være så fine og eide så mye og man tok ofte etter de som ble sagt å være øvrigheten i samfunnet. Det kan synes rart fordi adelskap ofte opptrådte veldig urettferdig mot sine undersåtter som de regnet som sin eiendom og tiden som oppsto cirka etter Det Herrens År 1550 e. Kr. - og som fortsatte - tolket gjerne behandlingen barna fikk som det «å gi fanden det fanden skulle ha» som det het derfra og helt til nå idag. Det fortsatte opp gjennom Barokken og Fornuftstiden og Romantikken og Den Moderne Nye Tid som det grønne hundretall Det Tyvende Århundrede kunne kalles. Men det er ikke adelskapets familier som styrer utviklingen. Det er ikke mulig. Dere betraktes i høyden som et forstyrrende element som ser ut som veldig fine mennesker som har det veldig godt og har

svært få materielle bekymringer. Det er dere kjent for. Det er også historisk begrunnelsen dere leverer for å fortsette å være der hvor dere er og fortsette å ha deres familier der i den etasjen dere mener bare er der for bare dere og som på en måte er en helt egen etasje et helt eget sted i luften over alle takene og over alle etasjene over alle samfunn i verden og over alle de andre etasjene i etasjesamfunnet man finner i verden og hvor bare dere skal bo tror dere. Det at dere lever slik dere gjør i etasjen over alle andre er dere Hellig overbevist om på en måte er «garantien» Gud garanterer dere som enslags bekreftet kvittering på at såkalt bare dere har med Gud å gjøre. Det er ikke riktig. Og det er ikke sant heller. Og det er en stund siden Kong Arthur som forsvarte Britannia mot Angelsakserne på 400-500 tallet og beretningen fra 1100-tallet man sikkert kan lese om. Det deres oppfatning er om det Gud Gir bare dere kan umulig stemme men det tåler nok ikke dere å høre. Det stemmer faktisk at Gud ikke gjør nedverdiggende forskjell på mennesker Gud Selv har Skapt og det er ikke bare en trosforestilling. Det er et faktum. Det at Gud velsigner menneskene med Guds Sønn Jesu Kristi Nærvær siden Det Herrens År 0 og Kristi Fødsel er sant. Det at Gud etter adelskapets oppfatning skulle ansees som kun å velsigne adelskapets familier og bare adelskapet og rakke ned på alle andre i etasjene under deres etasje i luften over alle de andre takene slik dere innbiller dere og rakke ned på dem som enslags undermennesker slik dere gjør det er ikke sant. Det barneoppdragelsen tilhørende adelskapet består av er elementet fienden pluss «det ens mor gir av godt» når hun ikke vet om det. Det er som regel slik at moren ikke skulle vært der. Det er der som med fienden og vel ikke egentlig Fedrelandet (ens «Matria») at man nok får nok av å se på Fedrelandet bli angrepet av fienden og de som ser fienden angripe såkalt Fedrelandet med slagvåpen og det kalte de å angripe fienden «så det ikke ble noe mer av det» Med Spanskrøret og knortekjepp og pisk på det de kalte et passende tidspunkt var det de kalte «basketak» for godt og som det het før: utrettelig og med de nedslående resultater det er forventet het det i gamle dager. Det ble regnet som fint. De små barna som måtte se på ble ikke lenge etter såkalt «oppadlet» som det også het i gamle dager fra Det Herrens År 1750 e. Kr. og siden da har alt adelskapet i Europa lagt seg på den linjen i det de kaller «oppdragelsen av barna» og som ikke er å oppdra barn men å behandle dem hensynsløst og uten særlig skånsel. Det mente de var fra Gud fordi de fant på det selv og de barna som kunne høre Gud og motta noe fra Ham hvor adelskapet bodde og alle andre steder også etter en slik behandling i barndommen finnes ikke. Det er veldig sjelden man kan komme tilbake til Nåden Gud Gir til mennesker om ens indre er tiltettet av det hatet og de aggresjonene som oppsto fordi foreldrene slo og lengselen etter Kjærlighet som ikke fantes å kunne slippe til gjorde dem saktmodige og tungsindige og uten noen søken etter Gud sålenge den pågripende mishandlingen ble ikledd klær fra oldemødrene og oldefedrene som alle kalte seg Kristne. Det å kombinere Bibelen og Kristendom og pågripende tukt og plage av barn tilgir ikke Gud de som gjorde det og det tilgis ikke Skaugum er den som leser dette nedskrevne underrettet om når dette nå er lest. Men det er likevel IKKE slik Herr Haakon Magnus at fordi faren der i huset hos dere på Skaugum slår og slår og slår og slår nær sagt til alle døgnets tider slik det er sagt i påhør av mange andre at volden og mishandlingen hjemme hos dere ikke på noen måte er å karakterisere som naturlig fordi faren deres slår og slår hver gang vedkommende slår og moren deres er også slik et

førkje som også slår dere hver gang hun slår dere for å beholde Makten i familien. Det er aldri slik at ikke gjorde det de der gjorde mot dere. Det finnes konger og dronninger og adelskap utenfor Kristenheten selv om de ser ut som de er Kristne men som ikke opptar Kristen sed og skikk og gjør annet enn det de Kristne menneskene som lever utenfor familiene til adelskapet hvor Guds Sønn Jesus Kristus ikke etterleves og hvorfra de ikke har lært folket om Kristendommen. Det er det bare Kong Christian IV av Norge-Danmark som har passet opp og Kong Oscar II og dere i deres familie har ikke engasjert dere og dere har vært opptatt med andre ting. Det er ikke slik at faren til dere to kongebarna slik det er vanlig å si i Norge er noenslags såkalt «billedliggjøring» av Gud og vel såkalt «"ikke langt unna"» og det at «neste krig» ennå ikke har funnet sted er ikke årsaken til at faren og moren der i huset og hvor dere bor på Skaugum skulle slå dere helseløse hver eneste dag mer enn det som såkalt er vanlig og det er ikke noen Hemmelig plikt å trekke landet til noen ny krig. Og det er bestemt IKKE slik at kongen i Norge skulle straffe dere mer enn vanlig fordi det ikke er kommet krig til landet og til folkets bevissthet og det er IKKE SLIK at Gud er den som straffer dere ekstra hardt når kongen i Norge slår og mishandler dere systematisk og som vedkommende pleier og det er IKKE slik at Gud straffer dere fordi det ikke er kommet noen krig til landet som er konversasjonenes innhold i adelskapet og hensiktens sentrum kunne man sagt og de sosiale bevegelsene innad i familiene til adelskapet og det tilværelsen såkalt dreier seg om å holde oversikt over og det grunnleggende for adelskapet å fokusere på når faren deres der i huset på Skaugum og er kongen i Norge straffer dere slik vedkommende har gjort siden dere var 2 år gamle. Og ikke bare såkalt enten de vil det eller ikke sier dere kanskje om foreldrene deres eller om barna som dere selv er i situasjonen dere er i selv men det er folket dere mener og hver og en og hver enkelt som det het i gamle dager. Det er ikke det ett eneste menneske i hele Norge vil ha mer av og det kan undertegnede si deg helt sikkert gjelder deg også. Det vil du bare ikke men det er vel noe med det at man føler seg forpliktet. Det kunne vært interessant Historieundervisning å se adelskapets rolle hvor det går ut på å tilføre det som for alle andre mennesker i de landene der dere bor heter den rivende utviklingen dere avstedkommer. Det menes utviklingen utover utviklingen av nye vaskemaskiner og prisene på vaskemaskiner for eksempel og det er nok «idéutviklingen» dere gjør å tenke mye på. Det er nok det som heter å sette en idé til verden. Det kunne være dere ikke ble gjenkjent i Rådhuset som noen med dom å bære på slik at ordene får annen betydning enn de ville fått ellers og Borgere i folket forandrer oppfatning. Det var vel ikke å vente annet enn at deres familie ville kommandere undertegnede ut av huset og til et annet sted. Det var nok rent instinktivt. Men det ville vel ikke ta seg ut for Politiet heller om dere skulle stå der å gi tilkjenne det dere gjorde på en synlig måte og som hørtes for alle. Det ville vel ikke tatt seg ut i Demokratiet Norges Kongerike for St. Olav under Jesus Kristus Guds Sønn ved Faderens Høyre Hånd fra Guds Trone i Det Høyeste. Det å «tilføre idéer» har dere to barna etter kongefamilien i Norge arbeidet ganske iherdig og ganske lenge med for å - som det sies hos dere - dreie landet i en riktig retning (og egentlig for å oppnå ny krigsbevissthet i landet) - men det sier dere ikke og spesielt ikke det siste i parentes. Det takkes herved NEI til vold i familiene og som kriterium for å tilhøre familien på Skaugum er det nok avvist det å øve vold i familiene i Norge og hos undertegnede med familie

privat øves det ikke vold og voldsomheter og det trengs det ikke andre slags ideer til og også her er det undertegnede sitt ønske å tilhøre Jesus Kristus istedenfor å måtte leve med forestillingen om å måtte slutte opp om en Monark istedenfor og som er den rake motsetning og det å måtte «tro på kongen» som forutsetning for å møte arbeidslivet og kravet om det som må gå bra er ikke det samme som å tro på Jesus Kristus for det går mye bedre for den som tror på Jesus Kristus enn for den som måtte gjøre det å «tro på kongen» for at såkalt alt skulle gå bra. Det er en annen måte å leve på man må søke i Skriften for å finne svar på etter det Jesus Kristus Guds Sønn Sier til menneskene i Bibelen - Den Hellige Skrift og ikke måtte tro man er en annen enn man selv og som har andre løsninger enn de løsningene man selv kan motta om man Ber og det er et naturlig samspill mellom Gud og mennesker det å Be og motta svar og det er ikke nødvendigvis tilkjennegivende dramatisk og Himmelstormende men bare som det naturlige å gjøre om man setter av tid til Bønn hver dag. Det har Jesus lært alle mennesker i Bibelen - Den Hellige Skrift. Det å tro på Jesus Kristus er noe helt annet enn å måtte basere hele sin tilværelse med en forutsetning som å forestille en helt annen enn seg selv og måtte regne det for tro å være å tro på om en Konge her på Jorden taler sant eller ikke. Det er noe helt annet å tro på Jesus Kristus og innarbeide helt andre løsninger enn det troen på om det er sant det noen sier eller ikke og man kan fortsette livet uten vold å forvolde og påføre andre. Det at kongen i Norge på Slottet i Oslo By ikke er det samme som Guds Ord i en eller annen valgt betydning for å forsvare det man synes er sannheten akkurat da og som en valgt betydning i en språkform det må man etterhvert innse og vite om hva betyr. Det er fordi en konge i et land her på Jorden ikke slik er det samme som noe ord man kan lese. Det ord man kan lese er man ikke det samme som. Og dessuten må det dessverre sies at ikke noe menneske er det samme som Guds Sønn. Jesus er Guds Sønn. Den som mottar Guds Ord er ikke den samme som det ord man mottar. Det er Teologisk Sant at Jesus er Guds Sønn og det er Teologisk Sant at Jesus er Guds Sønn og at Guds Sønn ikke selv er Guds Ord men at Guds Ord er Det Ord Han Sier. Om det diskuteres om Guds Ord Herren Taler og ikke mennesker taler bør man eksaminere motiver og om hvorfor man ønsker å føre det som noen diskusjon om Guds Ord er på den ene eller på den andre måten det ene eller det andre eller ikke. En her på Jorden som sier han er konge men ikke egentlig er konge fordi hans gjerninger sier oss det motsatte trenger ikke holde Guds Ord for sitt eget å være som er det han taler selv det Herren Taler. Mennesket taler fritt og velger selv sin gjerning fritt under Guds Himmel mer enn å bruke Guds Ord som alibi for egen Makt og Myndighets anskaffelse og slå barn fordervet og få andre til å slå barn og gjøre det til andres avgjørelse om ens posisjon for Maktens alter hvor mye mer enn andre man slår barna. Det er sikkert mange som synes det beskrevne er alvorlig. Det er nok mer alvorlig å måtte akseptere stilltiende et voldssamfunn som holdes hemmelig for allmennheten mens en del av allmennheten som befinner seg utenfor allmennheten generelt i samfunnet visste om det som foregikk internt i landets kongefamilie og som kaltes «gammeldags oppdragelse». Det er ikke noen god oppdragelse det som kaltes «gammeldags oppdragelse». Det er forferdelig å være der. Det var inntil Det Herrens År 1985 e. Kr. mange fra den generasjonen voksne som er kalt etterkrigsgenerasjonen som visste om det som foregikk på Skaugum og internt i den norske kongefamilien Privat. Det er de som har vært barn av de som

overlevde den 2. verdenskrig som Historien vet er etterkrigsgenerasjonen. De som er barn av etterkrigsgenerasjonen som ikke visste noe særlig om det som foregikk i den delen av samfunnet som heter kongefamilien og som etter Grunnloven i landet er de som er familien til Norges Konge. Det har aldri hatt noe med Gud og Guds Sønn vår Herre Jesus Kristus å gjøre det kongen i Norge -Harald- og hun som er moren til de to kongebarna her kalt «dronning» -Sonja- fordi hun ikke er Kronet og man blir ikke noested Dronning om man er ukronet og man bare har titulert seg selv etter et råds beslutning man selv har diktert og på det rådsmøtet som var helt usynlig og ikke er funnet sted etter tilmelding om Kroning i Nidarosdømen fremstår som en dronning vedkommende -Sonja- fremstår som og forestiller som «en annen enn seg selv» og forestiller Dronningen av England under møtet. Det må man kunne svare sant på om man blir spurt om det Faktum. Det er ingen som har kunnet stille spørsmålstegn ved det og det at ingen har kunnet stille spørsmålstegn ved det å fremstille seg selv som «dronning» uten egentlig å være dronning fordi man ikke er Kronet se det er det ingen som har stilt noe spørsmålstegn ved. Det er ikke Kronet noen Konge og det er ikke Kronet noen Dronning i dette landet Norge siden det er Kronet Kong Haakon VII av Norge i Det Herrens År 1905 e. Kr. og siden det er Kronet Dronning Maud av Norge i Det Herrens År 1905 e. Kr. og de begge Krontes i Nidarosdømen. Det gjør litt vondt å skrive dette men det var ikke Gudgitt det de gjorde hver seg og om de var sammen. Det de gjorde og det de bedrev tiden med ellers i adelskapet i Europa var det mange av de gamle som visste om både før og etter den 2. verdenskrig men de gamle kunne ikke si noe om det de visste fordi de rent faktisk ble truet med ulykke og død om de sa dem noe som de siste husker. Den generelle misnøyen med adelskapet som gjorde seg selv så nødvendige med Gud som alibi for alt de gjorde selv om det ikke har vært Guds gjerning de har øvet derfra adelskapet siden Det Herrens År 1488 e. Kr. og deres parallellsamfunn aldri har vært Guds noengang skjønt det understrekes det har sett slik ut som om kongene og dronningene har hatt med Gud å gjøre selv om det ikke er sant sett Teologisk perspektivrettet ville Folkene i hele Europa hvor konger og dronninger og adelskapet fantes aktivt selv etter den 2. verdenskrig ikke se dem Kronet lenger. Det som er Teologisk Sant bestemmer man ikke selv over. De som har sett det burde være nødvendig å kunne stille spørsmål ved virksomheten til de som er konge i Norge og «dronning» i Norge har ikke kunnet sette spørsmålstegn ved det kongen i Norge gjør og gjorde og virksomheten fra Slottet i Oslo By ved Henrik Ibsensgate. Det har man heller ikke stilt spørsmålstegn ved. Man stoler da på mennesker i høye stillinger -eller stoler man egentlig på mennesker i høye stillinger?- man burde kunne stole på mennesker som etter sigende og etter Grunnloven i dette landet Norge skulle være forsynt med et Guds Segl. Det Hans Majestet betyr er Guds Majestet. Det er ingen andre definisjoner av det begrepet. Det å være Hans Majestet burde garantere for å øve Guds gjerning men slik er det i Sannhetens Navn ikke at man garantert øver Guds gjerning bare man er født i en spesiell familie. Det å øve Guds gjerning er noe man gjør seg fortjent til. Det legges til at Guds gjerning kan alle mennesker finne og alle mennesker søke og alle mennesker gjøre. Det er ikke noengang noe monopol på det å øve noen Guds gjerning. Gud har en plan for hver og en av oss mennesker og det Gud vil med hver av oss mennesker hver enkelt er det alle mennesker fra Guds Trone i Det Høyeste Gitt å kunne gjøre og søke og finne og øve selv hver

enkelt med vår Herre Jesus Kristus om man vil. Og det heter: Hva vil Gud med meg og hva vil Gud at jeg vil gjøre. Det hjelper Guds Sønn Jesus Kristus til med om man Ber Jesus Kristus om det. Det er å bemerke at det ikke er som å henvende seg i en butikk og hvor man får det man trenger. Det å Be om svar på et slikt spørsmål er ikke det samme som det vi menneskene kjenner igjen fra det vi menneskene gjør på Jorden. Det kan ta lang tid og man vet ikke når og hvorledes man får svar. Det er viktig å lære det å Be og det gjør man enkelt til å begynne med. Det viktigste i så måte er å Be FaderVår. Det henstilles til Den Norske Bibelen i 1930-utgaven som er en riktig gjengivelse i originalversjonen på norsk selv om språket den gangen ser litt rart ut og mange steder sees med gotiske bokstaver til og med. Det er ingen forfatter av Bibelen. Det er Gud ikke å betraktes som. Gud Gir forfattere til menneskene ved det de fødes til og ved det de vokser opp som og ved det de som velger å bli forfattere selv bestemmer seg for. Det er slik for alle mennesker at Gud har en Plan for hver enkelt av oss og for alle mennesker hver seg og sammen. Gud er det som inspirerer enhver forfatter og ikke kongen på Slottet i Oslo By. Det er alvorlig om en mann eller kvinne eller en familie eller også et samfunn av mennesker regner seg som å være Guds mer enn andre og opphøyer seg selv av den grunn og om de derfor ser ned på andre de mener ikke er som dem er det også mer alvorlig enn mange er klar over. Det er ikke kongen i Norge som GIR LOVEN når en lov etter å være behandlet i Stortinget ratifiseres ved sanksjon ved Statsråd på fredager og hvor det finnes. Det å ratifisere ved sanksjon er etter Grunnlovens intensjon at Kongen skal godkjenne Folkets aktivitet uansett. Kongen skal ikke blande seg inn imed Folkets affærer og skal ikke diktere loven over Folkenes hoder med diktat. Det er virkeligheten før Det Herrens År 1814 e. Kr. og hvorved dette landet Norges Grunnlov er vedtatt ved avstemning i Grunnlovsforsamlingen på Eidsvoll og det gjør de der gjør de fordi konger og dronninger og adelskap i Europa som i Norge ble ansett som en trussel mot landet og mot landets befolkning fordi adelskap var så blindt trofaste mot kongene på Jorden og ledet folket i hver en krig skulle man kunne si. For det mente adelskapet med sine grever og grevinner og med sine hertuger og hertuginner og med sine baroner og baronesser og med sine prinser og prinsesser og med sine konger og dronninger var det kongene på Jorden var til for. Det visste ikke så veldig mange etter Boerkrigene fordi det engelske adelskapet mente det var strategisk viktig å holde kongen i England unna Boerkrigene og med det mente de ordet: kongen som ordet: folket. Dermed gikk folket med på det kongen i England påførte folket ved dom og uten at folket visste om det og uten folkets samtykke. Det siste i den forrige setningen burde det være overflødig å gjøre oppmerksom på for den som ikke vet noe kan nok ikke samtykke. Den plikter derfor å informere om det er noe man har tenkt å gjøre som den andre ikke vet om og om det man har tenkt å gjøre mot en annen og i en annens retning berører den andres liv og livsstil i vesentlig grad. Det burde være en selvfølge for alle å vite. Det foregikk nok noe muffens hele tiden mot folk og fe sa man i de dager også. Det man gjør er ikke Gudgitt bare om man er født inn i en spesiell familie og man plikter å sette seg inn i hva det betyr å øve Guds gjerning om man er i arverekken for å selv bestemme om man mottar Kronen i et land som Norge og plikter å meddele Statsråd om beslutningen. Det å blande seg i Folkets affærer og bestemme vettløst som det heter i gamle dager og som idag ville kalles å bestemme impulsivt og uten foranledning som å planlegge det man har

tenkt å gjøre og man gjør når man planlegger noe og beslutter å gjennomføre det man har planlagt. Det er ikke slik at fri myndighetsutøvelse skulle være det samme som å gjøre kongegjerning bare fordi man gjør noe og uansett hva man gjør og bare fordi man bestemmer fruktesløst som det heter i Himlenes Rike når man beskriver en som bare går og bestemmer uten tanke på Den Hellige Ånd og om Den Hellige Ånd har tenkt på noe å gjøre. Det er slik at Kongen ikke må blande seg inn i Folkets affærer. Men med det ordet: affærer menes ikke det svenske ordet for det som betyr butikker på svensk og det som betyr forretninger på norsk. Det menes heller ikke at Kongen skulle måtte blande seg i Folkets Kjærlighetsaffærer. Det å dreie ordets betydning på den måten er skandaløst urettferdig for det man ønsker å uttrykke fra Folkenes side mot overmakten ifra adelskapet som er de som har undertrykt mennesker i landene de har bestemt over etter eget omdømme ganske lenge. Det foregikk noe muffens nær sagt alltid fra adelskapet og til folket. De kommer enten for å sette barn på oss eller de kommer for å få oss til å gå med på ting vi vil ange på siden ser mange med sin bevissthet. Og egentlig handler det kanskje bare om å ha det bra og at ingen skal få det man selv har? Det er ikke tolket som noen rettferdig konstruksjon for samfunn mennesker imellom. Det å inspirere mennesker til gjerning gjør Gud. Det å dømme til gjerning er ikke det samme. Det er litt før i dette skrevne sagt at Gud er den som inspirerer forfattere for eksempel. Det er ikke for mennesker å dømme slik at man skulle bli forfatter etter dom. Det er imot naturen å dømme etter det som heter formular og det har de gjort endel på Slottet ved Henrik Ibsensgate i Oslo By. Det er ikke teologisk holdbart å dømme til livet eller å dømme til døden. Det heter nok ikke «å dømme til freden etter man er død» - eller «til allfredens» som det het i gamle dager. Det er det ikke riktig å gjøre. Det Jesus Guds Sønn Forbyr må man ikke gjøre. Jesus Forbyr nok å dømme med andre former for dom enn Rettsdom en dag. Det er ikke fra Guds Trone i Det Høyeste Gitt menneskene å holde dom. Og med det menes andre former for dom enn Rettsdom i en gyldig Rettssal og etter det som i Jesu Navn er gyldig rettergang for lovovertredere og er inspirert fra Guds Trone i Det Høyeste ved Himlenes Rike og Guds Sønn Jesus Kristus. Med Himmelenes Hjelp er det fullt mulig ikke å involvere dom fordi Kristendåpen avviser Helvedsmakten dom slik det er for mennesker å løftes opp til livet på vei til Himlenes Rike etter ens tid på Jorden som å løftes frem til en annen slags etasje litt over den etasjen hvor man befant seg før man Døptes til Kristenheten. Det er første steg på veien til et liv med Himmelen og ikke fortsetter man livet med doms overbevisning om det som er Makt og riktig for en selv og andre. Det Helvedsmakten dom krever er det Himlenes Rike avviser. Det er slik etter naturen og det som heter naturens krefter. Det er mange krefter i naturen på Sognsvann og Gud Bestemmer over alle sammen. Det var ikke det å bli såkalt «dømt til livet» såkalt som gjorde det til at André Bjerke ble en tilgodesett forfatter. Det er mange barn og unge og gamle og blant det voksne lesende publikum som alle gleder seg over hans rim og regler og gode dikt husker kanskje synonymet Bernard Borge som viste seg å være et synonym. Det var en mottakelse få forfattere har vært forunt å kunne få og det ingen visste før når det Skjedde var at André Bjerke er mannen bak forfatterpseudonymet. Det visste ingen og det ingen visste noe om var hvorfor det var en konstruksjon fra gamle som under og etter den 2. verdenskrig var de som var blant de som overlevde hele krigsforløpet og det som var Kong Haakon VII og som etter eget

utsagn bar seiren med seg hjem til folket. Som han sa sa man. Det var ikke folket enige i var tilfellet. Egentlig var det slik. Men de turte ikke si det for Folket ble truet av svartedom og nød. Og svartedom var det hvis - og så var det ikke noe mer. Det var det Maud som drev med. Det var en kvinne på Skaugum i gamle dager som oppdaget det hun drev på med. Det var det hun selv som gjorde sa hun. Og så var hun frelst fra det sa det som egentlig var Dronningen i Norge MEN: en Bes være oppmerksom på at Frelse er det Jesus Gjør og Jesus Kristus Alene Frelser og bare dersom mennesket Ber til Jesus Kristus og i Jesu Navn og bare dersom man Ber til Jesus Kristus kan man motta Frelsen fra vår Gud. Og så må det her presiseres at man er nærmere Jesu Navn og det å Be til Jesus Kristus i Jesu Navn om man er i Herrens Pakt med Jesus Kristus. Og det betyr å måtte motta Dåpen i Den Katolske Kirken og komme til Kirken hver Søndag og motta Herrens Pakts Tegn og det er Det Hellige Påskemåltids Offer man tar imot i Den Katolske Kirken hver Søndag. Det må man gjøre fordi det har Jesus Kristus Guds Sønn Innstiftet her på Jorden og under Himmelen Slik og det kan bare gjøres én eneste gang og det er det Jesus Guds Sønn Gjør Første Gang Jesus Kristus Feirer Den Hellige Påske med Korsfestelsen og Oppstandelsen på den tredje dag man har hørt om i Evangeliet. Og det er fire Evangelier som kjent. Det André Bjerke sikkert er enig om er at man tar ikke livet av små barn på Bygdøy selv om man heter Maud og man tillater ikke det å Skje fra Guds Trone i Det Høyeste. Men det var en slags hemmelighet de delte seg imellom for å bruke ord som Folket også brukte. De sier nemlig ordene seg imellom der. Men det var ikke hun som heter Maud sine barn. Det vet Guds Mor Jomfru Maria. OG den visen bekreftes kort og godt om Maud at noen Dronning var hun nok ikke. Det er det Det Norske Folket led under undertrykkelsen av og de fikk bare ikke lov til å si noe. Det å ta livet av små barn gjorde Maud enten dere der på Skaugum vil høre om det eller ikke. Det var bare det at ingen visste hvorfor. Og det vil nok Jesus Guds Sønn fortelle dere om en dag. De Dødes Tjern heter trilogien med de tre små bøkene i ett som han sa om Nattmennesket og Døde menn går iland og Skjult mønster. Det var lesevanene man var opptatt av og det er viktig å kunne lese og det å kunne lese bøker er nok vel så viktig og Bibelen er en Mektig Bok. Men det går an å lese den også. Man begynner med litt av gangen. De Dødes Tjern var en konstruksjon etter inspirasjon fra Gud som alltid inspirerer og alle inspirasjoner alltid kommer fra og de gamle i befolkningen som gjorde noe teknisk kan man egentlig kalle det - som sagtens som de sa. Det uttrykket: som sagtens er et folkelig uttrykk og det kan man ikke unnslå seg slik som det også heter men det har ingen plass i denne sammenhengen og det sier man også. Det de gamle ønsket å sette på dagsorden var det at Norges Konge og Norges Dronning og de som fylte deres sko som det heter også den gangen om det dreier seg om de som er konge og dronning og de ikke gjør det får lov til etter Loven i landet og etter det Stortingsvedtak det er gitt Loven å leve etter som det også heter og at begge de to som har vært Kronet i Norge som Dronning Maud og Kong Haakon VII var de to som tok livet av flest her i landet. De blev vel oppdratt på en måte vel de også. Dette visste folk og det ønsket de å sette fokus på de gamle pensjonistene her i landet som gjorde det grepet å fravriste adelskapet som de to på såkalt toppen hørte til og fikk kongens godkjennelse i Statsråd i Det Herrens År 1948 e. Kr. å kunne motta Statspensjon etter de fylte 67 års levetid som man sa. Det var et element i det adelskapet brukte som lojalitetsavkrevelse fra de som i tiden før

den 2. verdenskrig gikk for å finne et sted å bo når de ble for gamle til å arbeide og man fikk alltid et losji på et Pensjonat men det var bare hvis de var ”tro til kongen” de fikk lov til å bo noe sted. Det var før i tiden det. Det var ikke lett å få Kong Haakon VII til å sanksjonere lovforslaget fra Odelstinget som var vedtatt i Odelstinget og før de vedtok noe i Stortingets Lagting og det er en helt ulovlig måte å måtte foretrekke det på. Det skyldtes: «kongens rett til å drive krigføring» mente man internt i adelskapet på stedet men Kong Haakon VII skyldte på det at man bedrev Statsrøveri og at kongens vilje ikke var oppfylt. -Det var en stor utgift mente han som var Kong Haakon VII dengangen og ville dessuten se hvem som var med som man kjenner igjen fra revyforestillingene til teatertruppen på Chat Noir og man var redd for å fremstille de som eventuelt var med i kommunikasjonen som foregikk. Med tanke på «kongens rett» mente man der med å si det var en stor utgift at man nok hadde større utgifter i vente og mente egentlig en ny krig adelskapet hadde på trappene som han sa det. Men at man kunne regne med nye forsøk på ny krig regnet man med i pensjonistenes rekke den gangen og gjorde det de kunne imot. Han får ikke noen ny sa man. Men det var utgiften til en ny «situasjon» som man ville kalle det idag og «hvor hele verden kunne delta» som man kjenner det igjen fra den kanten fra tiden før idag og når dette skrives ned for de som leser det. Man ville altså ikke Folkets ve og vel som man plikter å etterse som Konge i et land. Det vet man Himlenes Rike lærer menneskene og på en måte er det egentlig derfor og derfra det oppstår opinion. Det er interessant å legge merke til adelskapets fordekte motiver og det var de døde som ble gravlagt De Dødes Tjern satte søkelyset på og på en måte Kong Haakon VII skjønte men André Bjerke ikke selv visste om. Det var tittelen De Dødes Tjern som tematiserte stedene rundt Svartkulp oppe ved Sognsvann og hvor mange havnet under jorden og i vannet på Svartkulp. Det er noe spesielt med det vannet sa man. Og det er riktig at man bør holde seg litt på avstand fra det stedet. Det ble også tematisert rundt det å miste dyden «tilfeldigvis på hyttetur» de heller ikke den gangen gjorde frivillig. Det dreide seg om det man kunne kalle adelskapets samfunnsforståelse at man «gjorde» noen kvinner såkalt mulige slik at noen menn kunne «øve seg» før Ekteskapet de inngikk dengangen men ikke uten Jesu velsignelse. Med mulige kvinner mente adelskapet det var praktisk å ha det slik for å spre ideer i samfunnet til de mulige og med den trafikken de såkalt trafikkerte. Det var en såkalt byggesten i samfunnet på vei til den 2. verdenskrig at man spredte nazistiske ideer slik var regnet som en slags selvfølge. Det er noe som heter trafficking også idag. Det var det å miste seg på hyttetur man tematiserte først og fremst og navnet på De Dødes Tjern. Det er faktisk naturens mening at mannen og kvinnen skal være Gift før det Skjer. Det er slik at alle mennesker etter naturens Lov som man kaller det ønsker å forplikte seg og helst hele livet om man er glade i hverandre og ikke er så redde for alt det som kommer at man føler man må reservere seg hele tiden og det er egentlig det Jesus Kristus Kroner ved å innstifte Ekteskapet mellom mann og kvinne slik at begge kan forplikte seg til hverandre og til felles samvær og til glede og hygge bare de to og det blir jo barn av det som foregår i Ekteskapet mellom mann og kvinne og man trenger ikke reservere seg så mye som det de måtte før med tanke på fantasien sammen og det man gjør sammen. Det var forresten også noe adelskapet mente de hadde rett på og monopol på - seksualiteten som egentlig er basert på følgende Kristne oppskrift for Ektefolk : å bare la det skje det som skjer etterhvert som det

skjer! Og Østrogen gjør det mulig å møte det som kommer med fornuft og bearbeider kvinnen for redselen for å unnfange for mange ganger og uten familieplanlegning. De fleste ønsker å planlegge med tanke på det liv de Føder. Det er også opinion det som høres fra Himlenes Rike om frihet i Ekteskapet. Men de gjør ikke det samme i Himlenes Rike som det vi menneskene gjør på Jorden og under Himmelen og det har avstedkommet mange spørsmål om hva som er lov i Ekteskapet. Det er ikke tillatt med vold og vilde voldsomheter og det er ikke tillatt om seksualiteten man lever seg imellom skulle være ufrivillig. Det er ikke tvang i et Kristent Ekteskap. Det er tre korte generelle tommelfingerregler. Men man må stå for Guds Åsyn og for Guds Trone i Det Høyeste først og hvor Jesus Kristus Guds Sønn sitter ved Faderens Høyre Hånd så man kan inngå Ekteskap med hverandre og oppnå Enighet med Gud ved å være der uten tvang og motta det Liv som kommer fra Gud. Jesus Kristus Ber for oss menneskene og til det trenger man en Kirke og den Kirken bør nok være Innstiftet av Jesus Kristus Guds Sønn og det er det bare én av alle de hovedsakelig tre Kirkesamfunnene som er og det er den ene Kirken Jesus Kristus Innstifter i Det Herrens Helligste År 33 etter Kristi Fødsel og ved Apostelen Peter sine to føtter og ved St. Peters Klippe. Og uansett hva man kaller det så liker både menn og kvinner helst begge to at mannen ikke har delt seg med flere enn for mange alltid og at kvinnen ikke har mistet seg før de involverer seg og det er igrunnen slik fra naturens forspill at mannen liker best å beholde henne som er den ene kvinnen han finner å elske og holde seg sammen med bare henne grunnleggende og at kvinnen liker best å være sammen med bare den ene mannen hun finner å elske og holde seg sammen med bare ham. Det blir ikke slik at man kan regne det som at mannen egentlig synes det er bedre med femti kvinner etter hverandre hvorav alle sammen ser ut som én av dem og kvinnen klarer fysisk ikke å være sammen med flere enn åtte menn suksessivt før hun alvorlig mistrives og ikke kan bære barn med god fysikk og slektene bærer preg av det etter noen generasjoner plutselig og det hjelper ikke å kalle det for den samme mannen om det skulle være åtte stykker etter hverandre selv om man såkalt «gir henne» et år av gangen. Kjærligheten vil ikke det. Man finner den ene man havner sammen med en gang i livet og den gangen er man som regel sikker. Noe annet går egentlig ikke for hverken han eller henne. Og siden Gud nå en gang også er involvert og Guds Sønn Jesus Kristus er involvert fordi Gud har Skapt alle mennesker og fordi Gud Ønsker noe med Jesu Kristi Tilstedeværelse blant menneskene er det likegreit å akseptere det og ta imot det Gud vil gi oss til Livet. Det blir veldig bra om man bare forstår å rette sin Bønn til Jesus Kristus og tro på Jesus Kristus. Med Jesu Kristi Rettledning til tilværelsen blir det best å leve fordi Gud har Skapt Livet her på Jorden både i Himmelen vi kan komme til etter tiden på Jorden og mens vi lever her før vi kommer til Himmelen og kommer til Himmelen fordi vi har hørt etter og festet lit til det Jesus Kristus Sier til oss menneskene om det å leve her på Jorden har Jesus Kristus sikkert endel å si til oss menneskene i Himmelen og på Jorden.

Men at noen konge fra adelskapet skulle styre Norge med hård hånd som på 50-tallet og etter den 2. verdenskrig og Stortingsforsamlingen skulle «enhetliggjøres» og man husker det man hører i et ekko ifra fortiden hvor de gamle ikke kunne si noe om det kongen i Norge egentlig gjorde fordi de

ble truet på livet i virkeligheten de levde i og ikke kan si noe om det nå heller enskjønt de sikkert kunne bekrefte noe stilltiende så er det ikke det å tro noe som handler om å tro på det en som kaller seg kongen sier og vurdere om det er sant eller ikke og stå igjen med å se at det å tro på kongen snakker sant eller ikke snakker sant og for eksempel måtte se at man må tro at kongen snakker sant uansett hva kongen sier er det eneste som er igjen av sannheten som omkranset Kongeveldene fra gamle dager og helt fra 1500-tallet og tiden etter reformasjonen. Det å måtte gå kongen og adelskapet imot etter den 2. verdenskrig gjorde de aktivt og det visste de det er nødvendig å gjøre så lenge de bygger opp til noe nytt hele tiden. Og man blir altså ikke lykkeligere av å rusle rundt på slagmarken med gevær i en eller annen slags «ny situasjon» hvis man må «tro på kongen» og finne ut at kongen ikke snakker sant! Og de gamle kunne ikke si det fra seg sa de i gamle dager etter den 2. verdenskrig. Det er over 70 år siden men det er viktig med litt bakgrunnsinfo. De kunne klare å motstå det å havne i en ny verdenskrig bygget opp med hatet fra «forrige «situasjonen»» og den 2. verdenskrig. Det kan man se i Historien etter 1950-tallet at hele adelskapet trassig forsøkte hele tiden og gjentatte ganger. Filmene om James Bond er et flott eksempel på den usynlige motstriden. Det ville gå helt i feil retning hvis de gamle brukte det de hadde lært av adelskapet de siste 50 årene før den 2. verdenskrig og før det som de sa det og måtte revolusjonere mot kongen i Norge. Det kunne de heller ikke gjøre i stor stil som de sa fordi det ville være å gjøre det samme som under den 2. verdenskrig og før freden kom og det ville være katastrofalt å ødsle livet til ungdommen på noe så idiotisk som de sa det. Derfor er det slik at man kan se det man ser på mange måter men man må tro på Kristus og legge livet i Hans Hender. Det er viktig å se det slik at Jesus vet best fra Guds Trone i Det Høyeste med Gud som har Skapt Livet her på Jorden og med Jesus Kristus best vet hvorledes vi skal ha det vi som lever her på Jorden og under Guds Himmell. Det vet øyensynlig ikke adelskapet når man vet hva de hele tiden og notorisk ville til og i mange hundre år. Man på tro på Jesus og det Jesus sier til oss menneskene og så vi kan høre er alltid sant. Det er Sannheten om det. Det må man tro på heller enn å vurdere om det en konge på Jorden sier er sant eller ikke. Det er ikke sant at kongen i Norge med Sannhets erkjennelse skulle kunne presentere det vedkommende gjør og for eksempel gå omkring i Stortingets omgivelser og øve Myndighet og på den måten utøve det å presentere seg som Loven «i virksomhet» som det er hørt vedkommende faktisk har sagt der. Det er ikke sant nødvendigvis det man selv bestemmer er sant...

Tro på Jesus Kristus istedenfor. Det går mye bedre.

Med vennlig hilsen
Herman Gunnarsjaa